

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ทบวงมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทบวง
มหาวิทยาลัยเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทบวงมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทบวงมหาวิทยาลัย
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทบวงมหาวิทยาลัย ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะเกษตรศาสตร์
- (๓) คณะเภสัชศาสตร์
- (๔) คณะวิทยาศาสตร์
- (๕) คณะวิศวกรรมศาสตร์
- (๖) คณะศิลปศาสตร์
- (๗) สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย
- (๘) สำนักวิทยบริการ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากสมควรปรับสถานภาพและเปลี่ยนชื่อสถาบันภาษาและวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นคณะศิลปศาสตร์ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการทางด้านศิลปศาสตร์ ประกอบกับสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเสียใหม่เพื่อความสะดวกในการใช้กฎหมาย และโดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดให้การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้